

Růžena M-ová navrhla podle § 91 zákona čis. 58/06 ř. z., by likvidátor společnosti Vilém S., společnost s r. o. v likvidaci ve F. její pohledávku proti této společnosti zajistil. P r v ý s o u d nařídil pouze zadržení této pohledávky. R e k u r s n í s o u d k stížnosti Růženy M-ové změnou usnesení prvního soudu nařídil zajištění kapitálu. D ů v o d y: Stěžovatelka Růžena M-ová napadá usnesení prvního soudu z důvodu, že bylo nařízeno pouze zadržení uhrazovacího kapitálu, nikoliv také soudní uložení nebo jinaké dostatečné zajištění jeho. Sluší proto rozhodnouti, zda má se uhrazovací, resp. krycí kapitál pro nárok stěžovatelčin potřebný toliko zadržeti, či zda má se také složit k soudu nebo jinak zajistiti. Z ustanovení § 91 zákona o společnostech s obmezeným ručením ze dne 6. března 1906 čis. 58 ř. z. jde, že dluhy likvidační společnosti s r. o. ještě sporné a nevyřízené mají se zajistiti; jiný smysl zadržení míti nemůže, a věci rejstříkového soudu jest opatřiti, jakým způsobem zajištění má se státi, zda složením k soudu nebo jinak. Věřitelům pro takové pohledávky musí býti dána jistota a zajištění stane se podle §§ 1373 a 1374 obč. zák. nebo složením k soudu podle § 1425 obč. zák. Slušelo proto likvidátorům této společnosti s r. o. naříditi mimo zadržení částky pro pohledávku stěžovatelčinu potřebné také ještě její zajištění.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Napadené rozhodnutí neodporuje zákonu, neboť z třetího odstavce § 91 zákona o společnosti s ručením obmezeným plyne, že zákon skutečně má na mysli zajištění a nikoliv pouze zadržení sporných nebo nedospělých pohledávek věřitelů (srov. Dr. Patsch, společnost s r. o. v § 91 a Antonín Bílý, společnost s r. o., str. 398).

Čís. 14459.

O návrzích na povolení exekuce podle cizozemských exekučních titulů rozhoduje samosoudce krajského soudu.

(Rozh. ze dne 19. června 1935, R I 574/35.)

K r a j s k ý s o u d v Ch. povolil s a m o s o u d c e m na základě cizozemského titulu exekučního vymáhající věřitelce proti povinným exekuci nuceným zřízením práva zástavního. R e k u r s n í s o u d nevyhověl rekursu do tohoto usnesení.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Rozhodování o návrzích na povolení exekuce podle cizozemských exekučních titulů příslušelo před účinností zákona čis. 130/30 sb. z. a n. senátu sborového soudu I. stolice podle tehdejšího § 7 j. n. v doslovu novely ze dne 1. června 1914 čis. 118 ř. z. a § 82 odst. 1 ex. ř. v doslovu

téže novely. Tento právní stav byl změněn předpisem čl. II čís. 1 zák. čís. 130/30 sb. z. a n., v němž bylo obecně stanoveno, že vyřizovati věci exekuční náleží u sborových soudů I. stolice členu sborového soudu jako samosoudci. Zákon nečiní rozdíl mezi exekučními věcmi podle tuzemských nebo cizozemských exekučních titulů, nýbrž o vyřizování exekučních věcí vůbec. Přísluší proto rozhodování o návrzích na povolení exekuce podle cizozemských exekučních titulů, které patří rovněž k vyřizování věcí exekučních, samosoudcům krajských soudů (srov. posudek nejvyššího soudu ze dne 30. května 1932 Pres 705/32 uveřejněný ve Věstníku min. spravedlnosti z roku 1932, str. 117).

Čís. 14460.

Byl-li kdo družstvem (zák. čís. 70/73 ř. z.) pověřen vedením správy neb určité její části, neplatí pro jeho zastupitelské oprávnění předpisy stanov, nýbrž řídí se rozsah jeho plné moci ustanovením § 26 zák. čís. 70/73 ř. z.

V poměru k třetím osobám není směrodatným rozsah příkazu, nýbrž rozsah plné moci, jak sejevila na venek.

(Rozh. ze dne 19. června 1935, Rv I 1402/33.)

Podle tvrzení žaloby příslušela žalující firmě proti Emilu P-ovi pohledávka 60.000 Kč. Úmluvou ze dne 2. září 1931 prohlásilo žalované družstvo žalobkyni jednatelem Jindřichem V-em, že převzalo pro Emila P-e provedení hypotekární transakce, že z povolené hypotekární zápůjčky budou kryty všechny investiční účty žalobkyně. Nezávisle od provedení hypotéky převzalo družstvo to dále záruku, že Emil P. zaplatí částku 30.000 Kč do 2. prosince 1931. Žalované družstvo potvrdilo toto převzetí záruky dopisem ze dne 2. září 1931. Dne 7. února 1932 došlo k úmluvě, podle níž zůstalo v platnosti ručení žalovaným družstvem převzaté, kdežto Emil P. měl zaplatiti svůj dluh u žalobkyně v měsíčních splátkách. Žalobkyně mohla žádati zaplacení na družstvu teprve tenkrát, jestliže P. těchto splátek nedodrží, nebo kdyby žalobkyně neobdržela úplné zaplacení při dražbě nemovitosti. Emil P. nezaplatil žádné splátky a žalobkyně vyšla na prázdno i při dražbě nemovitosti. Žalované družstvo namítlo proti žalobě, že prohlášení, jímž převzata záruka, je nezavazuje, poněvadž nebylo podepsáno dvěma členy představenstva, jak to předepisují stanovy, nýbrž jen jednatelem Jindřichem V-em, který k převzetí záruky nebyl zmocněn. N i ž š í s o u d y žalobě nevyhověly.

N e j v y š š í s o u d uznal podle žaloby.

D ů v o d y:

Pokud se týče otázky, mohl-li Jindřich V. zavazovati žalované družstvo, nestačí poukaz na ustanovení §§ 5 a 6 stanov, jimiž je upravena jen otázka zastupování družstva na venek jeho representanty. Byl-li V.